

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **S. G.**
státní příslušnost Republika Kosovo
zastoupen Mgr. Dominikou Holečkovou, advokátkou sídlem 612 00
Brno, Srbská 2741/53

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2023 č. j. OAM-17429-9/TP-2023, ve
věci žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.) zamítnuta jeho žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, neboť je důvodné nebezpečí, že by mohl závažným způsobem narušit

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

veřejný pořádek. Žalobce namítal, že odsouzen byl v roce 2015 a od tohoto okamžiku se nedopustil žádného protiprávního jednání. Po celou dobu vede řádný život, a to jak v rámci výkonu trestu odnětí svobody, tak i po jeho propuštění ve zkušební době, stejně tak i po jejím uplynutí. Od jeho odsouzení uplynulo již více jak 7 let a po tuto dobu nenastal žádný exces v jeho chování. Naopak jediným takovýmto excesem je právě ona trestná činnost, za kterou byl v roce 2015 odsouzen. Vyslovil názor, že již nepředstavuje aktuálně hrozící nebezpečí k narušení veřejného pořádku ve značné míře. K uvedenému závěru přispívá mimo jiné i fakt, že po celou dobu spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, na trestné činnosti se podílel menší rolí, což se následně odrazilo v tom, že při trestní sazbě 10 – 18 let mu byl udělen trest ve výši 6 let. Poukázal na to, že v České republice pobývá již od roku 1993, od roku 2010 žije s českou přítelkyní, se kterou jsou od roku 2017 manželé a společně bydlí v rodinném domě. Oba jsou zaměstnáni, manželka jako OSVČ pro společnost Zepter International s.r.o. On pracuje jako údržbář ve společnosti All podlahy s.r.o. V České republice má i zdravotní pojištění u České průmyslové pojišťovny. Ani on, ani jeho manželka tak nepředstavují jakoukoli zátěž pro systém České republiky. Žalobce dále poukázal na to, že v České republice žije jeho syn P. G., snacha K. G., která má české občanství a tři vnuci, kteří jsou rovněž státními občany České republiky. Panuje mezi nimi silná citovaná vazba. Žalobce dále namítal, že pokud by se měl někdy vracet do Kosova, hrozí mu tam značné nebezpečí a obává se o život. V rámci trestního řízení poskytl velkou míru informací o dalších členech zločinecké skupiny a nyní se obává, že pokud by se vrátil, tak se mu tyto osoby nebo jejich blízcí budou chtít pomstít. Tato skutečnost tak umocňuje a potvrzuje jeho vůli setrvat v České republice, byť není tím hlavním důvodem.

2. Žalobce dále uvedl, že podmínka délky přechodného pobytu, jež je stanovena v § 87h odst. 1 zákona o pobytu cizinců, resp. odstavci 2 písm. a), nikterak nesouvisí se zkušební dobou po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody tak, jak naznačuje správní orgán v napadeném rozhodnutí na str. 5. Naopak mu bylo uděleno povolení k přechodnému pobytu již v roce 2018, tedy ihned poté, co byl v roce 2017 propuštěn se stanovením zkušební doby. Povolení k přechodnému pobytu tak trvá již 6 let, aktuálně s platností až do roku 2026.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval a zdůraznil, že argumentuje-li žalobce, že činnost, za kterou byl odsouzen v roce 2015, byla jediným excesem v jeho chování, lze těžko označovat za jediný exces několikaměsíční drogovou trestnou činnost vykonávanou žalobcem nejen na území ČR, ale několika dalších evropských států. Nešlo tedy o žádný jednorázový výstřelek, ale o vědomou dlouhodobou činnost. Trestu ve snížené sazbě žalobce dosáhl díky statutu spolupracujícího obžalovaného. Povolení k trvalému pobytu je nejvyšší pobytové oprávnění, na jaké mohou cizinci pobývající na území ČR dosáhnout a skýtá jim postavení značně se již blížící postavení občana ČR. Žalovaný proto hodnotí předchozí protiprávní jednání žalobce velmi přísně. Není v zájmu ČR udělovat své nejvyšší pobytové oprávnění osobě, která se na území dopouštěla tak závažné trestné činnosti. Drogová kriminalita obecně je značně společensky škodlivá a nebezpečná a existuje velký zájem na jejím potírání. Žalovaný uvedl, že posoudil v napadeném rozhodnutí veškeré zákonné skutečnosti. Jelikož se žalobce trestné činnosti dopouštěl úmyslně, musel a měl si být vědom negativních následků svého jednání. Jedním z nich je i skutečnost, že se tímto svým protiprávním jednáním připravil o možnost získat na území České republiky nejvyšší pobytové oprávnění, neboť není v zájmu České republiky toto udělovat osobám páchajícím na

území závažnou trestnou činností, jakou drogová kriminalita bezesporu je. Žalovaný rovněž zdůraznil, že neudělení nejvyššího pobytového oprávnění je minimálním postihem ve srovnání s tím, k jakým trestům za drogovou kriminalitu přistupují jiné státy. Do současnosti neuplynula dostatečně dlouhá doba na to, aby bylo možné konstatovat, že již žalobce nepředstavuje nebezpečí ohrožení veřejného pořádku. Žalobce je i nadále oprávněn a na území pobývat na základě povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. U jednání dne 25. 6. 2024 žalobce nově uplatnil tvrzení, že již několik let se angažuje ve smyslu přispívání k prevenci páčání trestné činnosti a jako důkaz k tomuto svému tvrzení navrhl potvrzení, které by bylo vydáno celní správou, přičemž by šlo o dokument v režimu vyhrazené a z tohoto dokumentu by bylo zřejmé jeho aktivní přičinění se v boji proti organizovanému zločinu. Jedná se o několikaletou angažovanost žalobce v rámci boje proti organizovanému zločinu. K uvedenému tvrzení soud nepřihlédl, protože bylo jednak uplatněno až po lhůtě pro podání žaloby, tedy opožděně, nadto žalobce nikdy uvedené netvrdil ani v průběhu správního řízení. Pro nadbytečnost soud proto neprovedl ani důkazy žalobcem k tomuto tvrzení navrhované. Žalobce rovněž navrhl důkaz výsledkem jeho manželky, a to k prokázání délky soužití, jeho rodinných vazeb v České republice a celkových rodinných poměrů. Ani tento důkaz soud neprovedl, protože skutkový stav byl v posuzované věci zjištěn bez důvodných pochybností a navrhované důkazy soud považoval za nadbytečné.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce pobývá aktuálně v České republice v rámci povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana ČR s platností od 9. 8. 2018 na základě povolení k přechodnému pobytu dle § 87b zákona č. 326/1999 Sb. Podkladem pro získání tohoto pobytového oprávnění bylo dne 10. 8. 2017 uzavřené manželství s paní J. V., rozenou S., nar. X, státní příslušnicí České republiky. Dne 1. 8. 2023 podal žalobce žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dle ust. § 87h zákona č. 326/1999 Sb. Ze správního spisu se dále podává, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 7. 2014 č. j. 37 T 3/2014-7010 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 3. 2015 č. j. 1 To 92/2014-7786 byl žalobce uznán vinným ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle ust. § 283 odst. 3 písm. c) a odst. 4 písm. c) trestního zákona a dále za přečin padělání a pozměňování peněz podle § 233 odst. 1 trestního zákoníku. Z těchto rozsudků plyne, že žalobce se podílel na distribuci více jak 17 kg heroinu, přičemž drogovému obchodu se věnoval v rámci mezinárodně organizované skupiny a v dlouhém časovém období. Žalobce ve spojení s dalšími osobami se dopustil od dubna 2012 do 9. 9. 2013 dovozu heroinu z Polska do České republiky a vývozu heroinu do Švýcarska, heroin také v České republice prodával. V časovém období od 16. 6. 2012 do konce července 2012 převážel z Polska do České republiky 5,8 kg heroinu. Od konce července 2012 do 16. 9. 2012 přebral od kurýrů heroin v množství minimálně 6,5 kg. Podílel se i na obchodech s kokainem, a to jak v České republice, tak i na vývozu kokainu do Rakouska. Také se pokusil prodat padělky bankovek o nominální hodnotě 50 euro. Žalobce byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let a pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Při ukládání trestu soud zohlednil spolupráci

žalobce s orgány činnými v trestním řízení při objasňování trestné činnosti, na druhou stranu přihlédl k tomu, že se podílel na distribuci více než 17 kg heroinu a zapojil se i do distribuce a vývozu kokainu, a navíc se dopustil i přečinu padělání a pozměnění peněz, dílem dokonaného, dílem nedokonaného ve stádiu pokusu. Soud dále zohlednil, že žalobce v opisu evidence rejstříku trestů fyzických osob České republiky nemá žádný záznam. Při hodnocení osoby žalobce však soud přihlédl k jeho předchozímu odsouzení v Německu pro totožnou trestnou činnost. Vzal rovněž v úvahu, že mu byl přiznán statut spolupracujícího obviněného, resp. obžalovaného, když významně napomohl k usvědčení organizované skupiny distributorů drog působící ve více státech.

7. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu Brno – venkov ze dne 27. 3. 2017 sp. zn. 12 Pp 21/2017 bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění žalobce se zkušební dobou 5 let do 27. 3. 2022.
8. Součástí správního spisu je rovněž fotokopie osobního dokladu žalobce, pracovní smlouva, kterou uzavřel s firmou All podlahy s.r.o., fotokopie karty zdravotní pojišťovny, doklad o zajištění ubytování, oddací list, opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob, výsledek lustrace z informačního systému CIS, výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR.
9. Podle ust. § 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
10. Dle názoru soudu správní orgán komplexně zkoumal konkrétní protiprávní jednání žalobce a při ohrožení veřejného pořádku zohlednil všechny rozhodné okolnosti případu ve vztahu k jednání žalobce, za něž byl odsouzen. Žalovaný přitom vycházel z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu, na kterou v napadeném rozhodnutí odkázal. Žalovaný předně rozvedl, v čem spatřuje závažnost trestné činnosti spáchané žalobcem. I dle názoru soudu je nutno vyjít z toho, že se žalobce dopustil závažné drogové trestné činnosti, kdy se podílel na distribuci více než 17 kg heroinu, zapojil se do distribuce a vývozu kokainu, drogové trestné činnosti se navíc dopouštěl v rámci mezinárodně organizované skupiny, a to v období od dubna 2012 do 9. 9. 2013. Jak plyne z citovaného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci v případě drogové činnosti šlo celkem o 6 skutků. Soud sdílí názor žalovaného, že závažnost narušování veřejného pořádku je umocněna celkovým množstvím drog, které žalobce prodal nebo převezl, příp. redistribuoval, závažnost narušování a stupeň společenské nebezpečnosti je navýšen i celkovou dobou, po kterou se žalobce protiprávních skutků dopouštěl a skutečností, že tak činil jako člen mezinárodně organizované skupiny. V případě žalobce se nejednalo o ojedinělý exces, jak se snaží tvrdit v žalobě, nýbrž o drogovou trestnou činnost, kterou páchal v delším časovém období od dubna 2012, resp. od srpna 2011 do 9. 9. 2013, a to nejen na území ČR, ale i několika dalších evropských států. Trestu ve snížené sazbě žalobce dosáhl díky statutu spolupracujícího obžalovaného. Tato okolnost ovšem sama o sobě nesvědčí o nízké intenzitě jeho trestné činnosti. Trestná činnost posuzována jako celkem svědčí o tom, že žalobce vskutku představuje důvodné nebezpečí, že by mohl v České republice závažným způsobem narušit veřejný pořádek, jak podrobně odůvodnil žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 5 – 6, na které soud proto v podrobnostech zcela odkazuje. V daných souvislostech je třeba také zdůraznit tu skutečnost, kterou hodnotil žalovaný v napadeném rozhodnutí, totiž že k podmíněnému propuštění žalobce došlo teprve ke dni

27. 3. 2022 a k uplynutí zkušební doby došlo teprve před 1,5 rokem (míněno k datu vydání napadeného rozhodnutí) a neuplynula dosud dostatečně dlouhá doba, kdy by bylo možno konstatovat, že žalobce v budoucnu již nepředstavuje důvodné nebezpečí ohrožení bezpečnosti nebo opakovaného narušení veřejného pořádku.

11. Co se týká námitek nepřiměřeného a nedostatečně zjištěného dopadu správního rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce, soud především odkazuje na podrobné odůvodnění rozhodnutí žalovaného na str. 6 – 7, včetně přílehlavé judikatury Nejvyššího správního soudu, např. rozsudku ze dne 12. 1. 2017 č. j. 10 Azs 312/2016-59. Z judikatury NSS vyplývá, že správní orgány jsou povinny se zabývat nad rámec jejich povinností stanovené v § 174a zákona o pobytu cizinců možným porušením článku 8 Úmluvy, který je přímo aplikovatelný (viz rozsudek NSS č. j. 6 Azs 422/2017-29 ze dne 14. 3. 2018), a to v situaci, kdy účastník před správními orgány sám nepřiměřenost zásahu do svého soukromého a rodinného života a porušení článku 8 Úmluvy dostatečně konkrétně namítne (viz rozsudek NSS č. j. 6 Azs 201/2016-46). Ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců uvádí kritéria, kterými by se měl správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí věnovat. Všemi kritérii rozhodnými pro dané řízení a uvedenými v § 174a zákona o pobytu cizinců se správní orgán řádně a podrobně zabýval s odkazem na relevantní judikaturu. Především je třeba zdůraznit, že žalobce není povinen vycestovat z území České republiky a o dopadu rozhodnutí do jeho života, a to jak soukromého, tak rodinného tedy nelze hovořit. Žalobce má možnost na území České republiky pobývat i nadále, a to v rámci platného povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana České republiky a nebude tedy nijak omezován ve svém soukromém nebo rodinném životě, jak přílehlavě uvedl v napadeném rozhodnutí žalovaný. Je třeba zdůraznit, že žalobce si měl a mohl být při páčání natolik závažné úmyslné trestné činnosti vědom veškerých možných důsledků, které sebou odhalení předmětné trestné činnosti ponese, a to jak v rovině trestněprávní, tak i v rovině zákona o pobytu cizinců (viz např. nálezný ÚS sp. zn. IV. ÚS 108/97). Rozhodnutí žalovaného není nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce. Soud opětovně připomíná, že žalobce má možnost na území České republiky pobývat i nadále, a to v rámci platného povolení k přechodnému pobytu. V těchto souvislostech je tedy irelevantní, a tedy nedůvodná i jeho námitka, že pokud by se měl někdy vracet do Kosova, hrozí mu značné nebezpečí a obává se tam o svůj život s tím, že v rámci trestního řízení poskytl velkou míru informací o dalších členech zločinecké skupiny. Důsledkem napadeného rozhodnutí totiž není povinnost žalobce vycestovat z území České republiky.
12. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.
13. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné další náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 25.06.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně